

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, මෙය ඔබ ජීව මරණයක් ලබා තිබෙන උපතයි. ඔබ ඔබගේ පියා වන බාබාගෙන් ඔබගේ උරුමය දිනා ගන්නවා. ඔබ විශාල ලොතරුසියක් දිනාගෙන ඇත. එමනිසා, අසීමිත වූ සතුටින් සිටින්න.

ප්‍රශ්නය: ඔබ තුළ ඇති සෑම කතස්සල්ලකටම අවසානය තැබීමට හා කෝපයට පත්වීම නතර කර ගැනීමට ඔබට ඔබ කිවයුතු දේ කුමක්ද?

පිළිතුර: මම බාබාගේ දරුවෙක්. මම පියා මෙන් මිහිරි විය යුතුයි. බාබා ඉතාමත් මිහිරි ලෙස සියල්ල පැහැදිලි කර කියා දෙනවා සේ, බාබා කෝපයට පත් නොවනා සේ මමත් අන් අයට ඉතාමත් මිහිරි විය යුතුයි, ලුණු වතුර සේ නොවිය යුතුයි. මන්ද, පසුවන සෑම තත්පරයක්ම නාටකයේ කොටසක් බව මා දන්නවා. එමනිසා, කතස්සල්ලට පත්වීමට තිබෙන්නේ කුමක්ද? මේ ආකාරයෙන් ඔබට කතා කරන්න. එවිට ඔබගේ සෑම කතස්සල්ලක්ම අවසන් වී යනු ඇත. ඔබගේ කෝපය අතුරුදහන් වී යනු ඇත.

ගීතය: මෙය වසන්ත කාලයයි. විනෝද වෙමින් ලෝකය අමතක කර දැමීමට කාලයයි...
මිමි ශාන්ති. මෙම ගීතය ඇත්තේ බාබාගේ දරුවන්ගේ සතුට සම්බන්ධවයි. සත් යුගයේ දී ඔබට එවන් සතුටේ ගීත ගායනා කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිධාන ඔබට ලැබෙන්නේ දැන් මේ මොහොතේදීයි. ලොකුම ලොතරුසිය මෙයයි. මිනිසුන්ට ලොතරුසියක් දිණන විට, ඔවුන් ඉතාමත් සතුටට පත්වෙනවා. මෙම ලොතරුසිය දිනා ගැනීමෙන්, ඔබට උපතක් උපතක් පාසාම දිව්‍යලෝකයේ සතුට දැනෙනවා ඇති. මෙය ඔබ ජීව මරණයක් ලද උපතයි. ඔබ එවන් ජීව මරණයක් ලැබුවේ නැති නම් මෙය ඔබගේ ජීව මරණය වෙන්න බැහැ. ජීව මරණයක් ලබනා තෙක් ඔබගේ සතුට නම් වූ රසදිය කඳ ඉහළ යන්නේ නැහැ. ඉන් අදහස් වන්නේ ඔබ බාබාව ඔබට අයිතිකර ගත යුතුයි. එය කරනා තෙක් ඔබට සම්පූර්ණ උරුමයක් දිනා ගන්න බැහැ. බාබාට අයිති වූණු අය, බාබාව සිහි කරනා අයට බාබාත් සිහිකරනවා. ඔබ සත්‍යයේ දරුවන්ය. තමන් දැන් පියාගෙන් තම උරුමය හා ආශීර්වාදය දිනා ගන්නවාය යන කුල්මත් බව ඔබ තුළ තිබෙනවා. හක්නි මාර්ගයේදී හක්නිවන්නයිත් එහේ මෙහේ රස්තියාදු ගසන්නේ මේ වෙනුවෙනයි. පියාව මුණ ගැසීම සඳහා මිනිස්සු නොයෙකුත් ක්‍රම අනුගමනය කරනවා. නොයෙකුත් වේද ග්‍රන්ථ, ආගමික ග්‍රන්ථ හා සහරා වැනි දේත් ඔවුන් හදාරනවා. කොහොමනමුත්, දවසින් දවස ලෝකය එන්න එන්නම දුකින් පිරෙනවා; එය තමෝප්‍රධාන් විය යුතුයි. මෙය කටු වලින් පිරී ගසකි. කටුවල අයිතිකරුම එම කටු මල් බවට වෙනස් කිරීමට පැමිණෙනවා. කටු ඉතා විශාල ඒවා බවට පත්වෙලා. මහත් වේදනාවක් ඇති කරවමින් ඒවා අනිනවා. ඔවුන්ට, නම් රාශියක් දී තිබෙනවා. සත් යුගයේ ඒවා නැහැ. බාබා පැහැදිලි කර කියා දෙනවා: මෙය කටුවලින් පිරී ලෝකයයි. ඒවා දිගටම එකිනෙකාට රිදවා ගන්නවා. ගෙදරක වූණත් එවන් වැදගත්කමකට නැති දරුවන් සිටිනවා, ඒ ගැන අහන්නවත් එපා! ඔවුන් තම මව්ප්ප් පියාටත් මහත් දුක් දෙනවා. සෑම කෙනෙක්ම එක වගේ නොවෙයි. වැඩියෙන්ම දුක දෙන්නේ කටුද කියා මිනිස්සු දන්නේ නැහැ. බාබා කියනවා: ගුරුන් දෙවියන්ගේ ගුණ වර්ණනාව නැති නාස්ති කර දමලා, නමුත් අපි ඔහුට මහත් සේ ප්‍රශංසාවට ලක් කරනවා. උත්තරීතර වශයෙන් වන්දනාවට පාත්‍රවන උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය ඔහුයි. ශිව්‍යාගේ පින්තූරය ඉතාමත් හොඳයි. කොහොමනමුත්, ශිව්‍යා ආලෝක තිත්ක් යන්න නොපිළි ගන්නා අය රාශියක් සිටිනවා. මන්ද, ජීව හා උත්තරීතර ජීවය එකක් කියා තමයි ඔවුන් කියන්නේ. ජීවයක් ඉතාමත් සුක්ෂ්මයි. ඔහු නළල මධ්‍යයේ සිටිනවා. ඉතින්, දෙවියන්ගේ ස්වරූපය එයට වඩා විශාල වන්නේ කෙසේද? දෙවියන් එවන් කෙනෙක් වෙන්න බැහැ, ඔහු සදාකාලික දැවෙනා ආලෝකයක්, නැති නම් ඔහු හිරු දහසකට වඩා දිස්වීමත් කෙනෙක් කියා කියමින් බ්‍රහ්ම කුමාරින්ට හිනා වෙන නොයෙකුත් උගතුන් රාශියක් සිටිනවා. ඇත්තෙන්ම කියනවා නම් ඒක වැරදියි. ඔහුගේ නිවැරදි ගුණ වර්ණනාව ගැන ඔබට කිව හැක්කේ පියාටම පමණයි. මානව ලෝක ගසෙහි බිජය වන්නේ ඔහුයි. මෙම ලෝකය උඩු යටිකුරු පෙරළනු ගසක් වගෙයි. ස්වර්ණම හා රිදී යුගවලදී කිසිම කෙනෙක් ඔහුට සිහි කරන්නේ නැහැ. මිනිස්සු දෙවියන්ට සිහි කරන්නේ අසතුටට පත්වුණු විටයි. ඔවුන් කියනවා: අහෝ දෙවියනි, උත්තරීතර පියාණනි, උත්තරීතර ජීවයනි, අනුකම්පා කරන්න! අනුකම්පාව ඉල්ලන කිසිම කෙනෙක් සත් යුගයේදී හෝ රිදී යුගයේදී නැහැ. ඔවුන් නිර්මාණකරු වන බාබාගේ නව නිර්මාණයයි. මෙම පියාගේ ගුණ අසීමිතයි. ඔහු දැනුමේ සාගරයයි. පාරිශුද්ධකරුයි. ඔහු දැනුමේ සාගරය වන නිසා අනිවාර්යෙන්ම ඔහු දැනුම දෙන්න ඇති. ඔහු තමයි සත්‍යය. ජීවමය සත්‍යය. ප්‍රමෝදයේ ප්‍රතිමූර්තිය. දැනුම උකහා ගන්නේ ජීවතුන් අතර සිටිනා ජීවයන්ය. උදාහරණයක් වශයෙන් කියනවා නම් ජීවයක් තම ශරීරය අතහැර ගිය විට, ඔහු දැනුමේ සංස්කාර ඔහු සමඟ ගෙන යනවා. දරුවෙක් වුණු විට එම සංස්කාර ඔහු තුළ තව දුරටත් තිබෙනු ඇත. නමුත් මුළුමනේ ඉන්ද්‍රියන් කුඩා නිසා, ඔහුට කතා කරන්න බැහැ. ඔහුගේ ඉන්ද්‍රියන් වර්ධනය වුණු විට ජීවය සිහි කිරීම සඳහා උනන්දු කරවන අතර මතකයන් අළුත් වෙනවා. කුඩා දරුවන් පවා ග්‍රන්ථ ආදිය මතක තබා ගන්නවා. ඒ ඔවුන්ගේ පෙර උපතේ සංස්කාර නිසායි. බාබා දැන් අපට අපගේ දැනුම නම් වූ උරුමය අපට ලබා දෙනවා. ඔහු බිජය වන නිසා මුළු ලෝකය පිළිබඳවම වුණු දැනුම ඔහු තුළ තිබෙනවා. අපට අප බිජය කියා හඳුන්වා ගන්න බැහැ. ගසක බිජය තුළ එම ගසේ මූල, මැද හා අග පිළිබඳ වූ කරුණු සටහන් වී තිබෙනවා. බාබාම කියනවා: මම තමයි ලෝකයේ බිජය. මෙම ගසෙහි බිජය ඇත්තේ ඉහළයි. බාබා සත්‍යයයි. ජීවමය සත්‍යයයි. ප්‍රමෝදයේ ප්‍රතිමූර්තියයි. දැනුමේ සාගරයයි. ලෝකයේ මූල, මැද හා අග පිළිබඳ වූ දැනුමත් ඔහු තුළ තිබෙනවා. තවත් මොනවාද ඔහු තුළ තිබෙන්න පුළුවන්? ග්‍රන්ථ වල දැනුම? බොහෝ දෙනෙක්ට එය තිබෙනවා. දෙවියන් ලඟ අනිවාර්යෙන්ම කිසියම් අළුත් දෙයක් ඇත. කිසිම පණ්ඩිතයෙක් විසින් නොකියනු දේ ඔහු ලඟ ඇති. ඕනෑම කෙනෙක්ගෙන් අසන්න: ලෝක ගස මතුවන්නේ කෙසේද? එය පෝෂණය වන්නේ කෙසේද? එහි ආයු කාලය කොපමණද? එය විනාශ වන්නේ කවදාද? එය වර්ධනය වන්නේ කෙසේද? මේ කිසිම දෙයක් පැහැදිලි කර කියා

දෙන්න කිසිම කෙනෙක්ට බැහැ. සෑම ග්‍රන්ථයක්ම අතුරින් එකම එක මැණික වන්නේ ගිතාවයි. අන් සෑම කෙනෙක්ම එහි දරුවන්ය. ගිතාව කියවීමෙන් පසුවත් මිනිස්සු කිසිම දෙයක් අවබෝධ කර ගන්නේ නැති නම් වෙනත් ග්‍රන්ථයක් කියවා ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නේ කෙසේද? උරුමය ලැබෙන්නේ ගිතාවෙනුයි. මුළු නාටකයේම රහස් දැන් බාබා පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. බාබා ඔබගේ බුද්ධිය ගලකින් දිව්‍යමය එකක් බවට පත් කරවා ඔබට දිව්‍යත්වයේ දෙවියන් බවට පත්කරවනවා. සෑම කෙනෙක්ම ගල් වල දෙව්වරුන් බවට පත්වෙලා, සෑම කෙනෙක්මම දැන් තිබෙන්නේ එතරම් ගල් බුද්ධියකුයි. කොහොමනමුත්, ඔවුන් තම තමන්ට විශාල නම් දී ගනිමින් තම තමන් දිව්‍යමය බුද්ධියක් ඇති අය වශයෙන් හඳුන්වා ගන්නවා. බාබා පැහැදිලි කර කියා දෙනවා: මගේ ගුණ ගායනාව නමා අසනයම දේ වන්නේ, මම දැනුමේ සාගරයයි. ප්‍රමෝදයේ සාගරයයි. සතුටේ සාගරයයි. දේවතාවරුන්ව මේ ආකාරයේ ප්‍රශංසාවට ලක් වන්නේ නැහැ. හක්තිවන්තයින් දේව ප්‍රතිමා ඉදිරිපිටට ගොස් මෙසේ කියනවා: ඔබ සෑම දිව්‍යමය ගුණ ධර්මයකින්ම පිරිලා. සොළොස් කලාවන්ගෙන් සම්පූර්ණයි. මෙම ගුණ වර්ණනාව අයිති පියාට පමණක් බව ඔබ දන්නවා. දේවාල වල පෙන්වා තිබෙනා අය ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ උපන් 84 ලබා ගන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ සම්පූර්ණ දැනුම ඔබගේ බුද්ධියේ දැන් තිබෙනවා. එමනිසා, ඔබ තුළ කෙතරම් සතුටක් තිබිය යුතුද? මීට පෙර ඔබ මේ ආකාරයෙන් සිතුවේ නැහැ. ඔබටත් ඔහු හා සම විය යුතු නිසා ඔබගේ බුද්ධිය තුළ විශාල පරිවර්ථනයක් සිදුවිය යුතු බව ඔබ දැන් දන්නවා. බාබා දරුවන් වන ඔබට සියල්ල පැහැදිලි කර කියා දෙනවා: එකිනෙකා සමඟ ඉතාමත් මිහිරි වන්න. දුණු වතුර වගේ වෙන්න එපා. බාබා කාත් එක්කවත් තරහා වෙනවාද? ඔහු ඉතාමත් මිහිරි ලෙස සියල්ල පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. පසුවන එක් තත්පරයක් වුණත් නාටකයේ කොටසක් කියා කිව හැකියි. ඒ ගැන කතස්සඵල වන්න තිබෙන්නේ කුමක්ද? මේ ආකාරයෙන් ඔබම සියල්ල වටහා දෙන්න. පියාගේ දරුවන් වන ඔබ කිසිම කෙනෙක්ට දෙවෙනි නැහැ. පියාගේ දරුවන් අනිවාර්යෙන්ම පියා සමඟ වාසය කළ යුතුයි යන්න ඔබට අවබෝධ කර ගත හැකියි. දෙවියන් අශාරීරිකයි. ඉතින් ඔහුගේ දරුවනුත් අශාරීරිකයි. එම දරුවන්ම මෙහි පැමිණ තමන්ගේම වර්තය රහපෑම සඳහා ක්‍රමයක් සොයා ගන්නවා. දිව්‍යලෝකයේ සිටිනා මිනිස්සු අයිතිවන්නේ දේවතා ධර්මයටයි. සෑම කෙනෙක්ම උපන් කියක් ගන්නවාද කියා ඔබ ගණනය කර බැලුවොත්, ඔබට ඔබගේ හිස ඒ සඳහා බොහෝ සෙයින් වෙහෙස වන්න සිදු වේවි. කොහොමනමුත්, ඔවුන් පැමිණෙන කාලයේ හැටියට ඔවුන් ගන්නා උපත් ගණන අඩු වෙනවා. මීට පෙර මිනිස් ජීව බල්ලෝ බළල්ලු වෙත බවත් ඔබ විශ්වාස කලා. ඒ කාලයේ ඔබට තිබුණු බුද්ධියත්, දැන් ඇති බුද්ධියත් අතර දිවා රෑ මෙන් වෙනසක් ඔබ තුළ තිබෙනවා. සෑම දෙයක්ම හොඳින් උකහා ගත යුතුයි. උපන් 84හි වක්‍රය දැන් අවසන් බව කෙටියෙන් පැහැදිලි කර කියා දිලයි තිබෙන්නේ. දැන් ඔබගේ කිලිටි ශරීරය අත්හැර දැමිය යුතුයි. සෑම කෙනෙකුගේම ශරීරය පැරණියි, දිරාපත් වෙලා, තමෝප්‍රධාන් වෙලා. ඒ වෙත ඇති බැඳීම ඉවත් කර ගන්න. ඇයි ඔබ ඔබගේ පැරණි ශරීරය සිහි කරන්නේ? දැන් සත් යුගයේදී ලැබෙන්න තිබෙනා අළුත් ශරීරය මතක් කර ගන්න. ඔබ ආපසු ගොස් පසුව මුක්ති දේශය හරහා සත් යුගයට පැමිණෙනු ඇත. ජීවන මුක්ති දේශය වෙත අප යන විට අන් සෑම කෙනෙක්ම මුක්ති දේශය වෙත යනවා. ජයග්‍රහණයේ කඳුළු යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ මෙයයි. දුකෙහි කඳුළු වලට පසුව ජයග්‍රහණයේ කඳුළු ඇති වේවි. බොහෝ දෙනෙක් මිය යාව්. ඉතින් ඒ සඳහා කුමන හෝ දෙයක් උපකරණයක් විය යුතුයි. ස්වභාවික වියසන සිදුවේවි. මහ මුහුද පමණක් මුළු භූමියම විනාශ කරන්නේ නැහැ. සෑම දෙයක්ම අවසන් විය යුතුයි. කොහොමනමුත්, අවිනාශී දේශය වන භාරතය ඉතිරි වෙනවා. මන්ද එය ශිව බාබාගේ ජන්ම භූමියයි. එමනිසා, මෙම දේශය සෑම වන්දනා ස්ථානයකටම වඩා උසස්ම උසස් වූ වන්දනා ස්ථානය වෙනවා. බාබා සෑම කෙනෙක්මම මුක්තිය ලබා දෙනවා. නමුත් මනුෂ්‍ය ජීවිත් මේ ගැන දන්නේ නැහැ. ඔවුන් මෙය නොදැන ගැනීමත් නාටකයේම කොටසක්. මෙන්න මේ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: දරුවනි, ඔබත් කිසිම දෙයක් දැනගෙන සිටියේ නැහැ. නිර්මාණකරු හා මානව ලෝකයේ ආරම්භය, මැද හා අවසානය ගැන වූ සෑම දෙයක්ම ඔබට කියා දුන්නේ මමයි. රීච්වරුන් හා මුණිවරයින් පවා තමන් මෙය දන්නේ නැහැයි කියා කිව්වා. මුළු ලෝකයේම ලොකුම සතුරා වන්නේ පස් පටියෙන් ඔවුන් දන්නේ නැහැ. භාරතයේ මිනිස්සු අවුරුද්දක් අවුරුද්දක් පාසා රාවණ් පුළස්සනවා. නමුත් ඔහු භෞතික හෝ ආධ්‍යාත්මික හෝ නොවන නිසා කිසිම කෙනෙක් ඔහු ගැන දන්නේ නැහැ. පාප වලට කිසිම ස්වරූපයක් නැහැ. කෙනෙක් ක්‍රියා කරන්න පටන් ගත් විට පමණයි රාගය හෝ කෝපය යන ලක්ෂණ මොහු ලඟ තිබුණාද කියා දැන ගත හැකි වන්නේ. පාප වලත් ඉහළ, මධ්‍යම හා පහත් කියා කොටස් තිහිපයක් තිබෙනවා. ඇතැම් අය තුළ මහත් වූ තමෝප්‍රධාන් ආශාවක් වන රාගය තිබෙනවා. ඇතැම් අයට රජෝ කුල්මත් බවක් හා තවත් පිරිසක් ලඟ සන්තෝප්‍රධාන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ඇතැම් අය උපතින්ම බ්‍රහ්මචාරීව වෙසෙනවා. ගෘහ ජීවිතයක කෙනෙක් බවට පත් වීම අතවශ්‍ය බරක් වශයෙන් පමණයි ඔවුන් දකින්නේ. හොඳම අය වශයෙන් හඳුන්වන්නේ එවන් අයවයි. සන්යාසීන් අතර වුණත් උපතින්ම බ්‍රහ්මචාරී අය වඩාත් හොඳ අය වශයෙනුයි සලකන්නේ. ආණ්ඩුවට නම් ඉතාමත් හොඳයි. මන්ද, ජනගහනය වැඩි වන්නේ නැහැනේ. ඔවුන්ට පාරිශුද්ධත්වයේ බල ලැබී තිබෙනවා. මෙය ඉතාමත් අදෘෂ්‍යමානයි. සන්යාසීන්ව පාරිශුද්ධව සිටිනවා. කුඩා දරුවනුත් පාරිශුද්ධයි. එමෙන්ම විශ්‍රාමික අවදියේ සිටින්නනුත් පාරිශුද්ධව සිටිනවා. එමනිසා, දිගින් දිගටම පාරිශුද්ධත්වයේ බල ලබා ගන්න. දරුවෙක් කිසියම් දුරකට යන තෙක් පාරිශුද්ධව තබා ගත යුතුයි කියාත් නීතියක් තිබෙනවා. ඉන් ඔවුන්ට බලය ලැබෙනවා. ඔබ පාරිශුද්ධ වන්නේ සන්තෝප්‍රධාන් ලෙසිනුයි. මෙම අවසන් උපතේදී ඔබ බාබාට පොරොන්දුවක් වෙනවා. ඔබ තමයි ස්වර්ණම යුගය ස්ථාපනය කරන්නේ. පාරිශුද්ධව සිටින්නන් පාරිශුද්ධ ලෝකයේ පාලකවරුන් බවට පත්වනු ඇත. එය ඔවුන්ගේ උත්සාහයට අනුව, අංක පිළිවෙලටයි. මෙය සත්‍යයේ පවුලයි. සෑම කල්පයකදීම වතාවක් සත්‍යයත් සමඟ වාසය කරනා විට උපන් ගණනාවක ඔබ දේවතා කුලයට ඇතුළු වනු ඇත. මේ එකම එක උපත ඉතාමත් අගනා උපතකි.

පියාගේ මෙය ඉහළම ඉහළ කුලයයි. ඉහළම කුලය වන්නේ බ්‍රහ්මීන් කුලයයි. පහළම කුලයෙන් පැමිණි අය අපි දැන් උසස්ම අය බවට පත්ව සිටින්නෙමු. ශිව බාබා බ්‍රහ්මාව නිර්මාණය කළ විට පමණයි බ්‍රහ්මීන්වරුන්ට නිර්මාණය කළ හැකි වන්නේ. බාබාගේ සේවයේ නිරත වී සිටින්නන් විශාල සතුටක් අත්දකිනවා. අපි පියාගේ දරුවන් බවට පත්ව සිටින්නෙමු. අපි ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්නෙමු. ඔබ ඔබගේ හැසිරීම මගින් ඔහුගේ නම කිර්තියට ලක් කරවනවා. ශිව බාබා කියනවා: අන් අය යක්ෂ ගති ගුණ ඇත්තන්ය, නමුත් ඔබ දිව්‍යමය ගුණ ධර්ම ඇති අය බවට පත්වෙයි. ඔබ සර්ව සම්පූර්ණ වුණු විට ඔබගේ හැසිරීම ද ඉතාමත් හොඳ එකක් වනු ඇත. බාබා කියයි: තම තමන්ගේ උත්සාහයන්ගේ එළය වශයෙන් දිව්‍යමය ගුණ ධර්ම සහිතව සිටි අය ඔබයි. යක්ෂ ගති ගුණ ඇති අයත් අංක පිළිවෙලකට සිටිනවා. උපතින්ම බ්‍රහ්මාර් අයත් සිටිනවා. සන්යාසීන් පාර්ශ්වද්ධව සිටීම ඉතාමත්ම හොඳ දෙයක්. නමුත්, මුක්තිය ලබා දෙන්න ඔවුන්ට බැහැ. ගුරුන් ජීවයන්ට මුක්තිය ලබා දුන්නා නම් ඔවුන් එම ජීව තමන් සමඟ ආපසු ගෙන යනු ඇත. කොහොමනමුත්, ඔවුන් ඇතට ගොස් ඔවුන්ට අතහැර දමනවා. මෙහිදී බාබා කියන්නේ: මම ඔබට මා සමඟ ගෙන යමි කියලයි. මා පැමිණෙන්නේ ඔබට මා සමඟ ගෙන යන්නයි. ඔවුන්ට බැහැ ඔබට ගෙන යන්න. ඔවුන්ම නිවෙස්වලට දාව නැවත උපන් ගන්නවා. පසුව ඔවුන්ගේ සංස්කාර නිසා නැවතත් වතාවක් අන් අයගෙන් ඇත් වී යනවා. ඔවුන්ගේ නම, ස්වරූපය සෑම උපතකදීම වෙනස් වෙනවා. දැන් ඔබ දරනා උත්සාහයට අනුව තමන්ට සත් යුගයේ උසස් තත්ත්වයක් ලැබෙනවා කියා දරුවන් දැන් දන්නවා. තත්ත්වයක් ලබා ගන්නේ කෙසේද කියා, එහිදී ඔබ දන්නේ නැහැ. මීට පෙර කල්පයේදී ඔබ කුමන උත්සාහයක් දැරුවා වුවත් එම දේම දැන් ඔබ කරනු ඇත. එහි විවාහ සිදුවන්නේ කෙසේද වැනි දේ ගැනත් දරුවන්ට දර්ශන දී තිබෙනවා. විශාල උද්‍යාන හා ගෙවතු එහි තිබේවි. දැන් භාරතයේ මිලියන ගණනින් ජනගහනය සිටිනවා. එහි සිටින්නේ සිය දහස් ගණනක් පමණයි. තවට හය හතක ගොඩනැගිලි එහිදී නැහැ. ඒවා ඇත්තේ මේ කාලයේදීයි, මන්ද, ඉඩ ප්‍රමාණය නැති නිසායි. එහි එතරම් සීතල නැහැ. කිසිම දුකක් නැහැ. රස්නය නැහැ. එමනිසා, කඳු මුදුන් නගින්න යන්න අවශ්‍ය නැහැ. මේ මොහොත වන විට මිනිස්සු සිටින්නේ කටු කැලයකයි. වැඩි වැඩියෙන් සතුට ලබන්න ආසා වන විට දුක ද වැඩි වනු ඇත. දැන් මහත් සේ දුක තිබෙයි. යුද්ධයක් අවසන් වන විට ලේ ගංගාවල ගලන්න පටන් ගන්නවා. අවිවා. මෙම මූරලිය කිව්වේ දරුවන් වන ඔබ සියල්ලන් ඉදිරියේයි. අංක එක පොද්ගලිකව ඇසීම; දෙවනුව කැසට් පටයකට ඇහුම් කන් දීම හා තෙවැන්න මූරලිය කියවීම. එමනිසා, එය සතෝප්‍රධාන්, සතෝ හා රජෝ විය යුතුයි. මෙයට තමෝ මට්ටමක් තිබෙන්න බැහැ. කැසට් පටයේ එය නිවැරදියි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්‍යානක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබගේ හැසිරීමෙන් හා දිව්‍යමය ගුණධර්ම මගින් පියාගේ නම කිර්තියට ලක් කරවන්න. යක්ෂ ගතිගුණ ඉවත් කරන්න.
2. ඔබගේ පැරණි දිරාපත් වුණු ශරීරයට බැඳීමක් ඇති කර ගන්න එපා. සත් යුගයේ ඔබගේ නව ශරීරය ගැන සිතන්න. පාර්ශ්වද්ධව සිටීමෙන් ඔබේ අදෘෂ්‍යමාන වූ සහාය ලබා දෙන්න.

වරදානය : ඔබ පියාගේ සෑම උපදෙසකින්ම සහ නීතීන් මගින් යහපතක් ලබන, උසස්ම නීති පිළිවෙත් අනුගමනය කරන ඉතාමත් උසස් ජීවත්මයක් වේවා. ඔබ නීතිය අනුගමනය කරන පමණට, ඔබ යහපතක් ලබයි. එමනිසා, අම්මරන් වේලාවේ සිට, නිර්මාණය කරන ලද නීති වලට අකිකරු නොවන්න. ඉගෙනීමට, අම්මරන් වේලාවට සහ සේවය සඳහා නිර්මාණය කරන ලද කාල සටහනට ඔබගේ මනස එක්තැන් කිරීමට නොහැකි වුවත්, එම කාල සටහනේ කිසිවක් අමතක නොකරන්න. බැතිමතුන් නිසැකවම නීති අනුගමනය කරන අතර දේවාලයට යෑමේ හැඟීමක් නොතිබුණා වුවද නිසැකවම යති. ඔබලා නීති හඳුනා අය වේ. එමනිසා, සෑම නීතියක්ම අනුගමනය කරන්න, මෙම අත්විඳීම තුළින් ඔබ උසස්ම නීති අනුගමනය කරන උසස්ම අය වනවා ඇත.

පාඨය : තෘප්තිමත් වීම යන විශේෂ ගුණ ධර්මය ඇති අය වෙත නිතැතින්ම සියලුම ගුණ ධර්ම පැමිණෙනවා ඇත.

*** මිමි ශාන්ති ***